

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: I. P., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2005, čj. 36 Az 110/2004 - 34,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností předanou k poštovní přepravě dne 26. 7. 2005 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 4. 2004, čj. OAM-630/VL-07-ZA05-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) a zároveň bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu, v platném znění. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně nenaplnila žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu.

Ze spisu vyplynulo, že uvedený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručován v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 30. 6. 2005, a to na adresu P. Z., Z., P. 381, kde byla stěžovatelka hlášena k pobytu a kde se také zdržovala. Vzhledem k tomu, že nebyla v době doručování zastižena, písemnost byla uložena na poště a stěžovatelka byla vhodným způsobem vyzvána, aby si ji vyzvedla (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště ve čtvrtek 30. 6. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na neděli

10. 7. 2005. Za den doručení napadeného rozsudku se tedy považuje pondělí 11. 7. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 11. 7. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 25. 7. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost předaná k poštovní přepravě až dne 26. 7. 2005, tedy byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. prosince 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu